

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

Ὡς ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ τετιμημένου τάφου του τεθλιμμένη, σπαρακτική ἀντήχησε προχθές ἡ φωνὴ τοῦ μεγάλου Κοραῆ ἐν εὐρεθείᾳ ἀνεκδότῳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Γεώργιον Κουντουριώτην:

— «Τί σὰς ὠφελεῖ νὰ διώξητε τὸν τύραννον καὶ ν' ἀφήσητε νὰ γεννηθῶσιν εἰς αὐτὰς τὰς ἀγκάλας σας ὁμογενεῖς σας ἄλλοι τύραννοι, τόσοι χειρότεροι, ὅσον ἔχουν νοῦν πλείοτερον ἀπὸ αὐτόν;»

Ἀληθῶς ἀφήσαμεν νὰ γεννηθῶσι μέσα εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν μας τύραννοι μεγάλοι καὶ φοβεροί. Τύραννοι τοὺς ὁποίους ἀνέπρεπε νὰ πληξώμεν δι' ἐγχειριδίου θὰ ἐπλήττομεν πρῶτον τὴν περιέχουσαν αὐτοὺς καρδίαν.

Οἱ τύραννοι αὐτοὶ πρῶτιστα εἶναι τὰ ἐκ τῆς κακῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐλευθερίας λεληθότως παραμείναντα παλαιὰ δουρικὰ ἐλαττώματα καὶ ὅσα ἐκ τούτων ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν νέα. Κυρίως εἰπεῖν δὲν ἔχομεν ἐλευθερίαν διότι δὲν ἐθεμελιώσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς. Ἀποῦ δὲ ἡ μὲν ἀπόκτησις τῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἔργον ἀνδρείας καὶ πολλάκις ἀπελπισίας, ἀλλὰ ἡ διατήρησις καὶ ἀπόλαυσις εἶναι ἔργον μόνον τῆς ἀρετῆς, ταύτης τῆς ἀρετῆς πρὸ παντὸς τὴν ἀπόκτησιν καὶ διατήρησιν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὡς κύριον τοῦ βίου ἡμῶν μέλημα ἔαν ἠθέλομεν νὰ εἴμεθα πράγματι ἐλεύθεροι καὶ ν' ἀπολαμβάνωμεν τῶν ἀληθινῶν τῆς ἐλευθερίας ἀγαθῶν.

Τί πράττομεν ὁμῶς ἡμεῖς; Τί ἐπράξαμεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν; Ἐπεδόθημεν καὶ ἐπιδιδόμεθα μικροὶ καὶ μεγάλοι, μεθ' ὅλης τῆς διακρινούσης ἡμᾶς εὐφυίας, εἰς τὴν τεχνικωτέραν ὑπονόμεισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐγκατάστασιν ἡμῶν αὐτῶν ὡς τυράννων διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀτελειῶν καθεστῶτος, ὅπερ οὕτω ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίστατο νοσηρότερον καὶ μάλλον πρόσφορον εἰς ἐκμετάλλεισιν.

Δὲν ἔμεινεν ἄνθρωπος μικρὸς ἢ μεγάλος ὅστις νὰ μὴ ἤνοιξεν ἢ νὰ μὴ ἐπόθησε ν' ἀνοίξῃ μίαν πληγὴν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς. Ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ δρυὸς πεσούσης ὅλοι ἐξυλευόμεθα ἢ ἐζητοῦμεν νὰ ξυλευθῶμεν ἀπὸ αὐτῆν. Ἄνθρωποι τίμιοι, πρόθυμοι νὰ θυσιασθῶσι διὰ τὴν ἰδίαν τιμὴν, οὐτε λεπτόν ἔδιδον διὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος: Οὐδεὶς ἐθεώρει ὡς θίξαν αὐτὸν τὸ ἐπὶ τῆς παρειᾶς ἐνὸς ἀνθρώπου τῆς ἐξουσίας καταφερόμενον ράπισμα. Οὐδεὶς ὡς προσβάλλουσαν αὐτὸν τὴν κατατραπετήγησιν ἐνὸς νόμου. Οὐδεὶς ὡς κλέπτουσαν αὐτὸν τὴν ἀρπαγὴν τοῦ δημοσίου χρήματος. Καὶ οὕτως ἡ ἐξουσία, ὁ νόμος, τὰ ἐκπροσωποῦντα τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, καθηροῦτο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἵνα ἀνακύψῃ καὶ ἐνθρονισθῇ ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς ἐλευθερίας ἀπειρία τυράννων. Ἡμεῖς.

Τὰ κατὰ φυσικώτατον λόγον ἐνσκήψαντα ἐπὶ τῆς χώρας ἡμῶν δεινά, θὰ συντελέσωσιν ὅπως ἐπὶ τῶν ἐρειπίων μιᾶς ἀδίκως καταρρευσάσης ἐλευθερίας ἰδρύτωμεν ἄλλην ἐρειζομένην ἐπὶ τῶν θεμελίων τῆς ἀρετῆς; Ἀς τὸ ἐλπίσωμεν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτη.

(Λουκ. ιγ'. 10—17).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασιν. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν, πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας¹ ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα² καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ. Γύναι, ἀπολέλυσαι³ τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ. Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν. Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει⁴ τὸν βουν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ, θυγατέρα⁵ Ἀβραάμ οὖσαν ἦν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις, τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Πνεῦμα ἀσθενείας = δαιμόνιον ἀρρωστίας. Καὶ ἡ συγκύπτουσα = εἰς τὸ παντελές. = Ἡ ἀσθενεία ὑπ' ἧς κατείχετο ἡ γυνὴ ἦτο ραχίτις. Ἡ γυνὴ εἶχε κυρτὸν τὸ σῶμα καὶ παντελῶς ἠδυνάτει νὰ ὀρθώσῃ αὐτό. 3) Ἀπολέλυσαι = ἔχεις ἤδη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου. 4) Οὐ λύει = ποτίζει; = Ἐπετρέπετο ἵνα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ποτίζονται τὰ ζῷα, ἵνα μὴ ἀσθενήσωσιν. 5) Θυγατέρα Ἀβραάμ = ἀνήκουσαν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Εἰς τὴν ἀγάπην τὴν εἰλικρινῆ, τὴν ἄδολον, τὴν ἀγίαν, εἰς τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν φωτίζει καὶ ἐνισχύει ἡ ἀλήθεια, εἰς τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ προκαλεῖ τὴν ἀλήθειαν, εἰς τὴν τοιαύτην ἀγάπην τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν, δὲν συμφωνεῖ ἀλλ' ἀντιτίθεται τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη. Ὁ χριστιανὸς οὐδεὶς λοιπὸν ν' ἀποφεύγῃ ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ κακὰ, εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν πλησίον του. Διότι ἀμφοτέρω αἱ κακίαι αὗται δὲν μαρτυροῦσι καρδίαν, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μεταχειρίζεται τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην πρὸς τὸν ἀδελφόν του προσπαθεῖ πάντοτε νὰ δημιουργήσῃ εἰς αὐτὸν μίαν κατὰστασιν, ἡ ὁποία φέρει ἀσφαλῶς εἰς τὴν κατὰστροφὴν, διότι ἐπισκοπίζει τὴν διάνοιαν τοῦ δυστυχοῦς τούτου, καὶ παρεμποδίζει αὐτὸν νὰ διακρίνῃ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον, ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένου καὶ τοῦ ἐπιζημιῶ. Ὁ ἔχων ὡς ἀρχὴν τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην εἶναι ὑποκριτής. Ὁ

ΑΔΕΡΦΟΣ ΧΑΡΑΤΖΗΣ

Ἔνα πρᾶμα τευτοπούλον ἐβόηκε ἀπὸ τὴν Πόλι:
 Σέρνει γκαμηλές δεκογτώ. χρυσάφι φορτωμένους,
 Καὶ δέκα γκαμηλόπουλα, ἄσχημ' καὶ διαμάντι.
 Στὸ δρόμον ὁποῦ πῆγαινε παραιμιεὶ καὶ λέει:
 —Χαρὰ σ' ἐτοῦτα τὰ βουὰ μὴν ἔχουν χαρταῖζδες,
 Καὶ χαρτασώνουν τὸ νηό, καὶ πάρουν τὸ χρυσάφι!
 Ἀκόμη ὁ λόγος ἑστέκετο, κι' ὁ χαρταῖζα προβαίνει
 Ἔνας τοῦ κύβει τὰ σκοινιά, κι' ἄλλος τὰ ξεφορτώνει
 Κι' ὁ τρίτος ὁ καλλίτερος, μιὰ μαχαίριὰ τοῦ δίνει.
 Κι' ἀφοῦ τὸν ἐμαχαίρωσε, στέκει κι' ἀνερωτᾷ τον:
 —Πές μου νὰ ζῆς, πρᾶμα τευτοῦ, πόθε κρατεῖ ἡ γεννὰ σου;
 —Ἡ μάνα μου ἀπ' τὰ Γιάννενα, κι' ὁ κύρης μου ἀπ' τὴν Πέδ.
 Κι' εἶχ' ἀδερφεὶ γιαντισσαρο, δώδεκα χρόνους λείπει.
 Ἀπὸ τὸ χέρι τὸν κρατεῖ, καὶ στὸ γιατρέ τὸν πάει:
 —Γιατρέ, ποῦ γ'ιάτρεψες πολλοὺς μαχαίροσκοτωμένους,
 Γιατρέ μου καὶ τὸν ἀδερφεῖ, [κι' ὅσα ἂν ζητήσης, παίρνης....
 —Ἐγὼ ἐγιάτρεψα πολλοὺς μαχαίροσκοτωμένους,
 —Μὰ τίδεσφου ἡ μαχαίριὰ, βαθεῖα εἶναι καὶ δὲ γειαίνει!

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

B

Μετά τὴν ἀξίωσιν τοῦ φιλέλληρος καὶ σοφοῦ ἀνδρός, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἀνάγκη νὰ διαμορφώσωμεν καὶ ἔχωμεν χαρακτηρίας, λαβὼν τὸν λόγον ἠθέλησα νὰ ααρατηρήσω, ὅτι δυνατόν νὰ ἔχη δίκαιον εἰς ὅσα λέγει· ἀλλ' ὡς γνωστὸν, ὁ χαρακτηριζόμενός τῶν ἐθνῶν δυσκόλως, πλάττεται καὶ δυσκολώτερον ἀκόμη μεταβάλλεται, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῶσι πολλὰ ἔτη καὶ πολλοὶ ἀγῶνες.

Τὸ ἡξέυρω, παρητήρησεν, ἀλλὰ ἡξέυρω ἀκόμη καὶ τὸ λόγιον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Λειβνιτίου «δὸς μοι τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους καὶ ἐντὸς εἴκοσιν ἐτῶν θὰ σοὶ παραδώσω ἄλλο ἔθνος». Ἡξέυρω ἀκόμη καὶ ἄλλο τι, ὅτι σεῖς τῶν εἰσθε περικυκλωμένοι ὑπὸ πολλῶν καὶ ἰσχυρῶν πολεμίων καὶ ἀντιπάλων· ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε διέτρεξε τὸ ἔθνος σας τόσον κίνδυνον νὰ ἀπολέση τὴν πνευματικὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τρισχίλια ἔτη διετήρησε τόσον ὕψηλά. Ἡξέυρω ἐπίσης, ὅτι ἄλλοι καιροὶ καὶ ἄλλοι ἐχθροί, ἄλλα ἀπαιτοῦν ὅπλα καὶ ἄλλας πολεμικὰς μεθόδους. Λοιπὸν ἀνάγκη νὰ μεταβάλετε τρόπους ἐνεργείας, ἀνάγκη νὰ παρασκευασθῇτε εἰς τὸν ἐμπορικόν, τὸν ναυτικόν, τὸν βιομηχανικόν, τὸν ἐπιστημονικόν, τὸν πολιτικόν καὶ ἄλλον ἀγῶνα καὶ μάλιστα πολὺ τελειότερον ἢ πρότερον· κυρίως ἀνάγκη πρῶτα πρῶτα νὰ μεταβάλετε τὸν τρόπον σας πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ πρὸς τὰς Ἀρχάς· ἀνάγκη πρῶτα πρῶτα νὰ γενῆτε ἄλλοι ἄνθρωποι. Διότι ὁμολογῶ ὅτι εἰς ἐμὲ κάμνει ἀλγινὴν καὶ φοβεράν ἐντύπωσιν, ὅταν βλέπω ἐκάστην συντεχνίαν, ἐκάστην πόλιν νὰ ἐγείρῃ θόρυβον, νὰ κάμνῃ συλλαλητήρια καὶ νὰ διαμαρτυρεται — κα-

υποκριτής προσπαθεῖ νὰ φαίνεται πρῶτον εἰς ἑαυτόν, καὶ δεύτερον εἰς τοὺς ἄλλους ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπὸ ὅ,τι πραγματικῶς εἶναι. Ἐν ᾧ ἐνδομύχως εἶναι ἄνθρωπος μοχθηρὸς ἵνα δυνήτῃ ἀποτελεσματικώτερον νὰ βλάψῃ τὸν πλησίον του ἀναλαμβάνει πρόσωπον ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ταύτην ἀγαθότητα κρύπτει τὸ δηλητήριο, διὰ τοῦ ὁποίου πράττει τὸ κακὸν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν ἐνδόμυχον αὐτοῦ μοχθηρίαν.

Εἶναι ἔχθρός! καὶ πλησιάζει εἰς ἡμᾶς ὡς φίλος, ἀνακαλύπτει τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν, καὶ φαίνεται ὅτι συμμορφώνεται μὲ ταύτας; καὶ διὰ λόγων, καὶ δι' ἔργων ἐνισχύει τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν ταύτας μέχρις οὗ καταστήσῃ αὐτὰς κακίας φυσικὰς, καὶ δώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν δύναμιν νὰ καταπνέξωσιν ἐντὸς ἡμῶν πᾶν σπέρμα ἀγαθόν, καὶ παρασκευάσωσιν εἰς ἡμᾶς τελείως τὴν καταστροφήν. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔχουσι τόσον πολὺ ἀσκηθῇ εἰς τὴν ὑπόκρισιν, ὥστε πολλάκις ἀποβαίνει εἰς ἡμᾶς ἀδύνατον νὰ διαγνώσωμεν αὐτούς, καὶ ἀναγκάζομεθα νὰ ἐκλαμβάνωμεν αὐτοὺς ἐπὶ χρόνον πολὺν ὡς τοὺς ἐλικοκρινεστέρους ἡμῶν φίλους. Καὶ ἐν τούτῳ ἀκριβῶς ὑπάρχει ὁ πραγματικὸς κίνδυνος, τὸν ὁποῖον δημιουργεῖ ἡ κακία αὕτη, ἡ ὑποκρισία.

Ὁ ἄνθρωπος ἐστερημένος τῆς δυνάμεως νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μορφώνει γνώμην καὶ ἰδέαν περὶ αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν φαινομένων, τὰ ὅποια παρουσιάζει, ὡς ἀληθῆ δῆθεν προΐοντα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ζωῆς. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἄνθρωπος οὕτος παρουσιάζει τὰ χαρακτηρηστικὰ ἀνθρώπου εὐσεβοῦς, δικαίου, μὴ ἀνεχομένου παρεμβάσεις καὶ παρεκτροπὰς τῶν ἄλλων. Διὰ τῶν φαινομένων τούτων καλύπτει ὅλας τὰς κακίας αἱ ὁποῖαι πληροῦσι τὴν ψυχὴν του. Εἶναι φθονερός ὁ ὑποκριτής. Εἶναι δόλιος ὁ ὑποκριτής. Εἶναι ἄπιστος καὶ ἀσεβής ὁ ὑποκριτής. Εἶναι ἀσελγής καὶ ἀνήθικος ὁ ὑποκριτής. Καὶ τὰς κακίας αὐτοῦ ταύτας καλῶς γινώσκει, ἀλλὰ μόνος αὐτός. Δὲν θέλει δὲ κατ' οὐδέναν λόγον νὰ μάθωσι τὰς κακίας αὐτοῦ ταύτας ἄλλοι, καὶ δι' αὐτὸ θ' ἀκούσῃ τὸν ὑποκριτὴν δημοσίᾳ νὰ εἶναι ἐχθρὸς καὶ πολέμιος ἀσπονδος ἀκριβῶς τῆς κακίας ἐκείνης, ἣ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον χαρακτηρηστικὸν τῆς υπάρξεως αὐτοῦ. Ἐμφανίζεται αὐστηρότατος κριτὴς καὶ τῶν ἐλαχίστων πράξεων τῶν ἄλλων, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐκδηλώσεις τῆς μεγάλης κακίας ἣ ὁποία ἔχει ριζοβολήσῃ εἰς τὴν καρδίαν του. Καὶ ὁ κόσμος θαυμάζει καὶ ἐκτιμᾷ ὡς ἐνάρετον τὸν ὑποκριτὴν. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ Κύριος, ὅστις εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῇ, δὲν ἀνέχεται τὸν ὑποκριτὴν, ἀλλὰ ταχέως πάντοτε σχεδὸν ἀποκαλύπτει αὐτόν. Συναρμολογεῖ οὕτω πῶς τὰς διαφόρους περιστάσεις περὶ αὐτοῦ, ὥστε χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ ὁ ὑποκριτής. Ἐμφανίζεται αἵφνης εἰς τὸν κόσμον ὅποιος πραγματικῶς εἶναι.

Καὶ τότε ἡ γενικὴ περιφρόνησις εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῆς κα-
κίας ταύτης· ἀμείλικτος δὲ ἀλλὰ καὶ δίκαιος ὁ διωγμὸς τῆς
κοινωνίας ἐπέρχεται κατὰ τοῦ ἀποκαλυπτομένου ὑποκριτοῦ.
Ἄρκει νὰ ἔχη ἡ κοινωνία βάσεις ἀγαθὰς, βάσεις ἠθικάς,
διότι ἄλλως καὶ μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ὁ ὑποκριτῆς δὲν
ἀποβάλλει τὸ θάρρος του· γίνεται περισσότερον ὑποκριτῆς,
καὶ πολλάκις εὐρισκόμενος ἐν κοινωνίᾳ ἀνθρώπων, οἵτινες
συγχέουν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν κατορθώνει νὰ ἐπιπλήρῃ,
καὶ νὰ ἐκτιμᾷται μάλιστα περισσότερον μετὰ τὴν ἀποκά-
λυψιν αὐτοῦ. Ὁ χριστιανὸς, τέκνον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς
ἀγάπης, ὀφείλει ν' ἀποφεύγῃ τὴν ὑποκρισίαν ὡς τὴν φοβε-
ρωτέραν τῶν κακιῶν.

Τὸ ἡξέυρω, παρετήρησεν, ἀλλὰ ἡξέυρω ἀκόμη καὶ τὸ λόγιον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Λειβνιτίου «δὸς μοι τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους καὶ ἐντὸς εἴκοσιν ἐτῶν θὰ σοὶ παραδώσῃ ἄλλο ἔθνος». Ἡξέυρω ἀκόμη καὶ ἄλλο τι, ὅτι σεῖς τῶρα εἴσθε περικυκλωμένοι ὑπὸ πολλῶν καὶ ἰσχυρῶν πολεμίων καὶ ἀντιπάλων· ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε διέτρεξε τὸ ἔθνος σας τὶς πρὸς αὐτὸν ἀπολύση τὴν πνευματικὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τρισχίλια ἔτη διέτηρησε τὸ σον ὕψηλά. Ἡξέυρω ἐπίσης, ὅτι ἄλλοι καιροὶ καὶ ἄλλοι ἐχθροί, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν ὅπλα καὶ ἄλλας πολεμικὰς μεθόδους. Λοιπὸν ἀνάγκη νὰ μεταβάλετε τρόπους ἐνεργείας, ἀνάγκη νὰ παρασκευασθῇτε εἰς τὸν ἐμπορικόν, τὸν ναυτικόν, τὸν βιομηχανικόν, τὸν ἐπιστημονικόν, τὸν πολιτικόν καὶ ἄλλον ἀγῶνα καὶ μάλιστα πολὺ τελειότερον ἢ πρότερον· κυρίως ἀνάγκη πρῶτα πρῶτα νὰ μεταβάλετε τὸν τρόπον σας πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ πρὸς τὰς Ἀρχάς· ἀνάγκη πρῶτα πρῶτα νὰ γενῆτε ἄλλοι ἄνθρωποι. Διότι ὁμολογῶ ὅτι εἰς ἐμὲ κάμνει ἀλλεινήν καὶ φοβεράν ἐντύπωσιν, ὅταν βλέπω ἐκάστην συντεχνίαν, ἐκάστην πόλιν νὰ ἐγείρῃ θόρυβον, νὰ κάμνῃ συλλαλητήρια καὶ νὰ διαμαρτυρεται — κατὰ τίνας; κατὰ τῆς Βουλῆς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, δηλ. κατὰ τῆς Πολιτείας· καὶ διατί; ἵνα μὴ ἐπεβληθῇ φόρος τὴν εἰς αὐτήν, ἢ ἵνα μὴ ψηφισθῇ φόρος τις, ὅτι δυνατὸν νὰ φορολογήσῃ τὴν παραβλάψιν αὐτήν. Καὶ δὲν ὑπάρχει λοιπὸν πεποιοθῆς ἐπὶ τὴν πολιτείαν τῆς πατρίδος, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη τόσον ἐκάστοτε θορύβων καὶ ἀγῶνων ἐκ μέρους τούτων ἢ ἐκείνων χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῶν; Ἡξέυρετε ἀκόμη, τί ἐμαθχ χθές; Σεῖς δὲ καλύτερον παντὸς ἄλλου θὰ ἡξέυρετε, ἂν τοῦτο εἶναι ἀλήθεια ἢ ὄχι. Ἐμαθχ ὅτι καὶ πρὸς τοὺς καθηγητάς ὅταν μέλλουν νὰ ἐξετάσουν τοὺς μαθητάς των καὶ πρὸς τοὺς δικαστάς ὅταν μέλλουν νὰ δικάσουν δίκην τινὰ, πρὸς πάντας τούτους στέλλονται συστατικοὶ καὶ παρακλητικοὶ ἐπιστολαὶ ἢ καὶ αὐτοπροσώπως μεταβαίνουναι πολλοὶ καὶ μάλιστα ἰσχυροί, ἵνα

συστήσῃσι τὸν ἐξεταζόμενον μαθητὴν εἰς τὴν ἐπιείκειαν ἢ καὶ τὴν χάριν τοῦ ἐξεταστοῦ, ἢ τὴν ὑπόθεσιν ἣτις θὰ δικασθῇ εἰς τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ δικαστοῦ! Τοῦτο μοὶ φαίνεται οὐ μόνον παράδοξον ἀλλὰ καὶ προσβλητικὸν διὰ τοὺς καθηγητὰς καὶ δικαστὰς. Διότι ἡ δὲν θὰ ἔχουν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς τὸ περὶ τοῦ δικαίου αἰσθητικὸν αὐτῶν καὶ ἐλπίζουν οὕτω νὰ τοὺς πείσουν νὰ ἐνεργήσουν ὑπὲρ τοῦ συνιστωμένου, ἀδιάφορον ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως, ἢ τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἔχουν ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐξεταζόντων καὶ τῶν δικαζόντων ὑπαλλήλων, καὶ δι' αὐτὸ τολμοῦν τοιαῦτα διαβήματα, διὰ τῶν ὁποίων παρακαλοῦν καὶ πιέζουν αὐτοὺς νὰ κάμουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὧφευγον νὰ ἐκτελέσουν ὡς ἴδιον καθήκον.

“Οτε δὲ ἐγὼ παρατήρησα ὅτι γίνονται μὲν ἀληθῶς πολ-
λάκις ταῦτα, ἀλλ’ αἱ συστάσεις καὶ παρακλήσεις αὐταὶ
σκοπὸν ἔχουν οὐχὶ νὰ παραπείσουν ἢ πειθαναγκάσουν τὸν
καθηγητὴν ἢ τὸν δικαστὴν, ἵνα παραβῇ τὸν νόμον, ἀλλὰ
ἀπλῶς ἵνα ἐπιστήσουν ἰδιαίτερώς τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ
τὸν ἐξεταζόμενον ἢ δικαζόμενον, τότε ἐκεῖνος ἀντίειπεν ὅτι
ἡ διάκρισις αὕτη δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐκόλου. Βέβαια χαρα-
κτήρ γενναῖος καὶ φιλοδίκαιος ἡμπορεῖ νὰ μὴ ἐπηρεασθῇ
ἀπὸ τὴν σύστασιν ἰσχυροῦ τινος· ἀλλὰ ἂν τύχῃ χαρακτήρ
ὕψους καὶ ἐνδοτικός, τότε τί γίνεται ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ
καθῆκον καὶ ὁ ὅρκος; Καὶ πῶς θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ ὁ δι-
δάσκαλος ἐκεῖνος νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του περὶ δι-
καιοσύνης καὶ συστήσῃ αὐτοῖς τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον,
ὅταν αὐτὸς δὲν ἠθέλησεν ἢ δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτήν;
Ἡ πῶς ὁ δικαστής θὰ δύναται νὰ ἐξέσκηῃ ἐπὶ τῆς γῆς
ταύτης τὸ ἔργον ὅπερ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐκτελεῖ ὁ Ὑψίστος,
ὅταν παρὰ τὸν ὅρκον αὐτοῦ δὲν ἡδυνήθη ἡ ἠναγκάσει νὰ
μὴ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον πάντοτε ὁμοίως; Ἀφετε αὐτά, φίλε
μου, αἱ τοιαῦται παρακλήσεις καὶ συστάσεις εἰναι πάντοτε
σκοπέλοι μὲν σοβαροὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐξευτελιστικαὶ δὲ
λίαν τῶν δικαστῶν καὶ τῶν καθηγητῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους
γίνονται. Διὰ ταῦτα λέγω καὶ πάλιν ὅτι ἔχετε ἀνάγκην
χαρακτῆρων σιδηρῶν καὶ ἀμετακινήτων. Ἐνθυμεῖσθε τί λέ-
γει ὁ Ὁράτιος; λέγει ὅτι «καὶ ἂν ὁλος ὁ οὐρανὸς ἤθελε
πέσει ἐπὶ τὸν δίκαιον καὶ σταθερὸν ἄνδρα, ὁρθοῖον θὰ τὸν
ὑποστήσῃ τὰ σπυρίγματα αὐτοῦ!». »

Λοιπὸν ἀνὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ περὶ τοῦ διδασκάλου καὶ περὶ παντὸς ὑπαλλήλου καὶ περὶ τῶν βουλευτῶν καὶ περὶ τῶν κυβερνητῶν καὶ λοιπῶν νὰ εἶναι ὅλοι ἀδαμακτινῶς πεπεισμένοι, ὅτι πάντες οὗτοι εἶναι παρειακκαμένοι καθ' ὅσον πρέπει εἰς τὸ ἔργον τῶν, καὶ ὅτι οὐδεμία δύναμις θὰ δυνηθῇ νὰ μεταπείσῃ αὐτοὺς νὰ πράξουν ἄλλο τι ἢ ὅ,τι κελεύει τὸ καθήκον, ὁ νόμος καὶ ὁ ὅρκος αὐτῶν. Παρ' ἡμῖν οὐδέποτε οὕτε διδάσκαλος οὕτε δικαστὴς οὕτε ἄλλος ποτὲ ὑπάλληλος παρακαλεῖται νὰ ἐνεργήσῃ οὕτως ἢ ἄλλως· θὰ τὸ ἐθεώρει δὲ προσβολὴν αὐτοῦ μεγίστην, ἐάν τις ᾔθελε τολμήσει νὰ ὑποδείξῃ ἢ ὅπωςδῆποτε συστηθῇ αὐτῷ τοιοῦτο τι. Αἰτίαι τούτου εἶναι ὅτι πάντες εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὗτοι θὰ πράξωσι τὸ καθήκον αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἐπίσης παρ' ἡμῖν οὐδῆποτε ἠκούσθη ὅτι πόλις τις συνεκάλεσε συλλαλητήρια, ἤγειρε θόρυβον καὶ κατακραυγὴν κατὰ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πατρίδος, ἵνα ἐμποδίσῃ αὐτὴν νὰ ψηφίσῃ νόμον τινά. Αὐτό, φίλε, εἶναι ἐπανάστασις ἐν μικρογραφίᾳ! Ἐπειτα αἱ ἀπαιτήσεις τῶν διαφόρων συντεχνιῶν, τῶν διαφόρων συνδέσμων, ταῦτα πάντα μαρτυροῦσιν ὅτι δὲν ἔχετε οὕτε οἱ ἀρχόντες οὕτε οἱ ἀρχόμενοι χαρακτηρίσας σταθεροῦς καὶ ἀμετασλεύτους, καὶ ἐπομένως οὐδὲ πεποίθησιν τινὰ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν δικαστῶν, τῶν βουλευτῶν, τῶν Κυβερνητῶν καὶ λοιπῶν. Ἀλλὰ τότε πῶς

θέλετε νὰ ἔχουν οἱ ἄλλοι πεποίθησιν εἰς σᾶς καὶ πῶς θέλετε
νὰ σᾶς ἐκτιμήσουν καὶ νὰ σᾶς σεβασθοῦν;

Ἰδοὺ λοιπόν, φίλε μου, ἐθήκαμεν, νομίζω, τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλων, εὖρομεν τὸ ζητούμενον, ἐμάθομεν πόθεν ἡ ἔλλειψις τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀστυγαιτόνων πρὸς ὑμᾶς. Ἔχουν ἐνώπιόν των καὶ βλέπουσιν ἐν ὑμῖν ἀνθρώπους εὐγενεῖς καὶ χαριέντας, ἐπιστήμονας λόγου ἀξίους, ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους ἰκανωτάτους, ναυτίλους θαυμασίους κττ., ἀλλ' ὅχι καὶ ἀνδρας με ἀπόρρεσιν σταθεράν, με χαρακτῆρα ἀμετασάλευτον· ἐντεῦθεν τὸ κακόν. Ἐπὶ τοῦτο λοιπὸν πρέπει κατ' ἐμὴν γνώμην, νὰ ἐπιστήσετε τὴν προσοχήν σας, τοῦ τοιοῦτου χαρακτῆρος τὴν διάπλασιν πρέπει ν' ἀναλάβῃ τὸ μέγα χαλκεῖον τῶν ψυχῶν, τὸ Σχολεῖον, καὶ τοῦτο ἀνάγκη νὰ θεωρήσῃ ὡς τὸν πρῶτον αὐτοῦ σκοπόν. Ὅταν δὲ ἐπιτύχετε τοῦτο, τότε καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀστυγαιτόνων ἐκτίμησις καὶ ὁ σεβασμὸς θὰ ἔλθῃ κατ' ἀνάγκην, καὶ τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν θὰ διαρῇσετε εἰς τὸ μέλλον ὅπως εἶχτε μέχρι τοῦδε.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

OI MNHMONEYOMENOI

Εἶδομεν, ὅτι δύο ἦσαν τὰ δίπτυχα. Δίπτυχα ζώντων καὶ δίπτυχα κεκοιμημένων. Ἐν τοῖς διπτύχοις τῶν ζώντων ὑπῆρχον διάφοροι τάξεις καὶ κατετάσσοντο κατὰ σειράν. Αἱ ἀνώτεραι διοικητικαὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀρχαί. Πατριάρχαι, Ἐπίσκοποι ἱερεῖς. Οἱ τὰ δόξα ποσφέροντες. Οἱ εὐεργεταὶ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ πάσης τάξεως κληρικοί. Οἱ αὐτοκράτορες. Οἱ βασιλεῖς. Αἱ Αὐτοκράτειραι, αἱ βασιλίσσαι, καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ πρόσωπα. Ἐκάστη τάξις εἶχε καὶ ἰδίαν στήλην. Πάντες δὲ οἱ πιστοὶ ἀνεγράφοντο ὑπὸ γενικὸν ὄνομα. Ἀνεγράφοντο δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔκτου αἰῶνος ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινίου τοῦ Α'. αἱ Διοικοῦσαι Σύνοδοι. Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.

Ἐν τοῖς διπτύχοις τῶν κεκοιμημένων ἐν πρώτη στήλῃ ἀνεγράφοντο τὰ ὀνόματα τῶν προκεκοιμημένων Ἐπισκόπων, τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπισκοπευσάντων ἐν τῇ Ἐπισκοπικῇ περιφερείᾳ, εἰς ἣν ἀνῆκον τὰ δίπτυχα· ἀλλὰ καὶ ὀνόματα Ἐπισκόπων ἄλλων χωρῶν, ἐκείνων οἵτινες ἐγένοντο ἐπίκαινεῖς διὰ βίου ἁγίου καὶ διὰ δογματικῆς μορφώσεως ἀναντιρρήτου. Μετὰ τὴν στήλην τῶν Ἐπισκόπων παρτάσσοντο αἱ στήλαι τῶν ἱερῶν, τῶν Διакόνων, τῶν κληρικῶν ἐν γένει, καὶ τῶν ἀπλῶν πιστῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ταῦτα περὶ διπτύγων.

Εἰπὼν μυστικῶς ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ τινῶν προσφέρει τὴν θείαν ἀναφορὰν ἐκφωνεῖ τὴν συνεσίαν τῆς εὐχῆς ἐκείνης δηλῶν ὅτι ἐξαιρέτως καὶ κατ' ἐξοχὴν προσφερόμεν τὴν ἀνάιμα-κτον θυσίαν ταύτην, ὑπὲρ τῆς Παναγίας τῆς ἀγνῆς, τῆς ὑπερευλογημένης, τῆς ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ Ἀσιπαρθένου Μαρίας. Ἡ ἐκφώνησις λοιπὸν. «Ἐξαι-ρέτως τῆς Παναγίας ἀχράντου κ.λ.» εἶναι συνέχεια τῆς εὐ-χῆς· καὶ μετὰ τὸ ἐξαιρέτως δεῶν αὐτὴ νοήσωμεν παραλαμβά-νοντες ἐκ τῶν προηγουμένων καὶ συμπληροῦντες τὴν φρά-σιν νοερώς οὕτως: Ἐξαιρέτως προσφερόμεν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς Παναγίας κ.λ.»

Καὶ ὁ χαρὸς ψάλλει τὸ τῆς Θεοτόκου ἐγκώμιον. «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς». Ὁ ὕμνος οὗτος ἀποδίδεται μὲν ὡς ποίημα εἰς Κύριλλον τὸν Ἀλεξανδρείας μετὰ τὸν πέμπτον αἰῶνα ἀμαράνταν, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ γενομένης Οἰκουμένης Συνόδου μετὰσχόντα, φαίνεται δὲ καθιερωθεῖς εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ

πιστῶν, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τοῦ κανονικοῦ ἄρχι-
τῆς Ἐκκλησίας, εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ναὸς ἐν ᾧ τελεῖται
ἁγία Σύναξις λέγων. Κύριε πρωτίστως μνησθητι τοῦ Ἐπι-
που ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ὑπ' αὐτὸν ὑπαγομέ-
νῃς Ἐκκλησίαις, εἰρηνεύοντα, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ μακρο-
ρεύοντα, καὶ ἑμμένοντα ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ διδασκαλίᾳ τοῦ
Χριστοῦ τοῦ ἀληθοῦς Σου. α' Ἐν πρώτοις μνησθητι Κύριε

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Δὲν εἶναι οικονομική τις ἀπλησία οὔτε ἐπιθυμία κατα-
τική, ἀλλὰ περιπαθὴς ἀγάπη διὰ τοὺς καταδυναστευομέν-
ομοφύλους, ἣτις ἐμπνέει καὶ ἀναμφιβόλως δημιουργεῖ
κινδύνους καὶ τὰς δυσχερείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Roland M. Durrows

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Ν. Δ ἄ ρ δ α ν. Δ. Δ. Ἄ ρ : σ ι ἄ ν. "Ἡρξαντο ἀποστ
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν. Β. Α. Δ ε ρ ε λ ῆ. Ἀποστέλλονται
ζητούμενα. "Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τόμους ἰδῆτε τὴν ἐν πρ. φύλλω
στοποίησιν.—Μ. Ν. Π ι τ σ θ ο Ὑ ρ γ η ν. Ἰ ρ. Σ. Μ ὁ ν α χ
Κρ. Β. Μ ὁ σ χ α ν. Γίνονται ἐπ'αρκεῖς σχετικῶς ἀποστολαί.—
Β. Π. Σ ο υ ἑ ζ. Καὶ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἔρχεται δι' ἐπιταγῆς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ. ἐν Λονδίῳ (22 Fenchurch Street), Ἀλεξανδρεία, Καῖρῳ, Χαρτοῦμ (Σου
Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιεῖ, Πάτρ
Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ Κρήτης.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικὸν	Δρ.	40,000.00
Ἀποθεματικὸν τακτικὸν	»	9,095.00
Ὁμολ. φρ. χρ. 2 1) 2 ἑκατ. ἐξοφλητέα 1 Ἰουλ. 1924	»	2,500.00
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	Δρ. 77,185,538.18	»
Ταμειυτήριον	»	8,725,580.95
Ταμείον συντάξεω) Ἀξ. Χρεωγ.	»	480,000.—
ν ὑπαλλήλων) Δ) σμὸς καταθ.	»	90,979.65
Ἐξωτερικοὶ λ) σμοὶ εἰς χρυσὸν	»	85,911.11
Ἐπιταγαὶ πληρωταὶ	»	570.97
Γραμμάτια πρὸς εἰσπραξίν εἰς χρυσὸν καὶ δρ.	»	25,132.97
Μερίσματα πληρωτά	»	1,474.37
	»	511.34
	»	128.80
	Δρ.	165,324.58

Ο Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Β. ΨΙΛΑΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος μέχρι τῶν
καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἐκτιδομένη ψήφῳ
καὶ δαπάνῃ τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως.
Ἐξεδόθη

Τόμου Α'. Τεύχος 4ον.

Περιεχόμενα : Πολιτικὴ ἐπὶ τῆς Δωρικῆς περιόδου κατάστασις καὶ διχοστασίαι ἐμφύλιου. — Συγκρητισμός. Σχέσεις τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ρώμην καὶ ὑποταγὴ εἰς αὐτήν. — Ἐπιλόγοι ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέρου Κρήτης. — Ἡ Κρήτῃ ὑπὸ τοῦς Βυζαντινοῦς

μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Ἐνεστών
— Παράρτημα εἰς τὰ περὶ κατοχῆς αὐτῶν
ῥαίων τεχνῶν

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

77. ὁδὸς Χαρ. Τριχράσιον

καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι τῇ δὲ Κ
κεφαλίδας καὶ ἐπισκεπτῆρα.